
WIEWIÓRCZA ŚCIEŻKA

06.05.2015, Józef Kunicki

Niemal 13 km Wiewiórcza Ścieżka biegnie wzdłuż brzegów Jeziora Oleckiego Wielkiego. Trasa "Wiewiórczej ścieżki" jest urozmaicona i ciekawa pod względem krajobrazowym i przyrodniczym. W kilkunastu miejscach wyznaczono przystanki z tablicami informacyjnymi, na których opisane zostały ciekawe skupiska roślin lub pojedyncze okazy drzew i zwierząt biegnie wzdłuż brzegów Jeziora Oleckiego Wielkiego.

Trasa "Wiewiórczej ścieżki" jest urozmaicona i ciekawa pod względem krajobrazowym i przyrodniczym. Biegnie przez 2 km po obrzeżach Olecka, 0.7 km terenem starej drogi w okolicach wypływu rzeki Legi przy wzgórzu zamkowym, 5,6 km przez obszary leśne, 3 km przez tereny o zadrzewionej skarpie i blisko 2,5 km przez plaże i kąpieliska.

Prawie na całej długości, to jest 12 km 67 m, ścieżka udostępniona jest pieszym i rowerzystom. W kilkunastu miejscach wyznaczono przystanki z tablicami informacyjnymi, na których opisane zostały ciekawe skupiska roślin lub pojedyncze okazy drzew i zwierząt.

Początek "Wiewiórczej ścieżki" zlokalizowano przy drewnianym moście nad Legą przy jej wypływie z jeziora. Przemierzając ścieżkę kierujemy się ku przystani żeglarskiej i poruszając się wzdłuż brzegu pokonujemy kilkusetmetrową trasę wyłożoną kostką brukową, a po minięciu plaży miejskiej wędrujemy utwardzoną żwirową ścieżką. Na tym odcinku zwracają uwagę swoim pokrojem i rozmiarem rodzime gatunki drzew, między innymi wierzba biała o obwodzie 720 cm, topola biała o obwodzie 435 cm, licznie rosnące w alejach olchy czarne czy zrosnięta z 10 pni lipa drobnolistna. Zaobserwować tam możemy tereny lęgowe perkoza dwuczubego, łyski, kaczki krzyżówki, rybitwy zwyczajnej. Zdomowił się także nad oleckim jeziorem łabędź niemy, który żeruje na tym terenie przez okrągły rok.

Na południowym krańcu jeziora, tzw. "Szyjce", umocniona została i zagospodarowana zielenią rozległa, ponad 7000m² skarpa poźwirowa. Skarpę ukształtowano w sposób terasowy dzieląc ją na sektory o wysokości do 4,5 m.

Wzdłuż stoku skarpy biegnie szeroka (1,5 m) ścieżka wiodąca na platformę widokową. Żwirowisko na "Szyjce" zostało zabezpieczone biowłókną, która ma za zadanie zatrzymać wilgoć na stoku, oraz nasadzeniami krzewów i drzew. Na szczycie rośnie sosna zwyczajna, u podnóża dąb bezszypułkowy, brzoza brodawkowata i sosna zwyczajna. Na stoku posadzono różę pomarszczoną, tarninę, jałowiec płożący, tawułę oraz kosodrzewinę. Krzewy te charakteryzują się dużą wytrzymałością na trudne warunki glebowe i klimatyczne. Ponadto wytwarzają rozległe systemy korzeniowe, które skutecznie umocnią skarpę. Część z nich wytwarza owoce, które stanowią pokarm dla wielu gatunków ptaków.